

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 27. septembra 2012 *

„Državne pomoči — Sektor sadja in zelenjave — ‚Načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih‘ za podporo francoskemu trgu sadja in zelenjave — Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdržljivo s skupnim trgom — Pojem državne pomoči — Državna sredstva — Sofinanciranje, ki ga zagotavljajo oseba javnega prava in organizacije proizvajalcev iz prostovoljnih prispevkov — Trditve, ki niso bile navedene v upravnem postopku — Obveznost obrazložitve“

V zadevi T-139/09,

Francoska republika, ki so jo sprva zastopali E. Belliard, G. de Bergues in A.-L. During, nato E. Belliard, G. de Bergues in J. Gstalter, zastopniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopa B. Stromsky, zastopnik,

tožena stranka,

zaradi razglasitve ničnosti Odločbe Komisije C(2009) 203 final z dne 28. januarja 2009 o „načrtih ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih“ v sektorju sadja in zelenjave, ki jih je izvedla Francija,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, N. Wahl in S. Soldevila Fragoso (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 23. aprila 2012

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

Pravni okvir

Pravo Unije

1 Člen 87(1) ES določa:

„Razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.“

Nacionalna zakonodaja, ki se uporablja

Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (nacionalni panožni urad za sadje, zelenjavo in vrtnarstvo)

2 Člen L.621-1 francoskega code rural (kmetijski zakonik) v različici, ki je veljala 1. januarja 2002 (v nadaljevanju: kmetijski zakonik), določa, da „državni svet lahko za doseganje ciljev Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in za prispevanje k zagotavljanju in povečanju prihodkov, zmanjševanju neenakosti, optimalni uporabi proizvodnih faktorjev ter urejanju trgov v interesu proizvajalcev, predelovalcev, trgovcev, prodajalcev in potrošnikov s sklepom ustanovi intervencijske urade za proizvod ali vrsto proizvodov v kmetijskem in prehrabnem sektorju“.

3 Člen L.621-2 kmetijskega zakonika določa:

„Ti uradi so javni subjekti gospodarske in poslovne narave, ki jih nadzoruje država in ki so glede izdelkov, za katere so odgovorni, pristojni za celoten kmetijski in prehrabni sektor. Lahko se jim dodelijo upravne pristojnosti, ki so povezane z izvrševanjem njihovih nalog. Za osebe teh uradov se uporabljajo skupni kadrovske predpisi javnega prava, ki so opredeljeni v sklepu.“

Kmetijsko-gospodarski odbori

– Naloge in odobritev

4 Člen L.551-1 kmetijskega zakonika določa, da „lahko upravni organ v določeni regiji kmetijske zadrage in njihove sindikate, kmetijska združenja, kmetijske sindikate, ki niso splošni sindikati, urejeni z določbami iz knjige IV zakona o delovnih razmerjih, združenja kmetijskih proizvajalcev, urejena z zakonom z dne 1. julija 1901, kadar je njihov namen dolgoročno nadzorovati vrednost njihovih proizvodov, razširiti komercialno organizacijo proizvajalcev ter organizirati in zagotavljati stalnost proizvodnje na določenem ozemlju, prizna kot organizacije proizvajalcev.“

5 Člen L.552-1 kmetijskega zakonika določa:

„Da bi uskladili pravila proizvodnje, trženja, cen in uporabe splošnih pravil za dajanje na trg, se lahko priznani subjekti, naštetih v prejšnjem členu, in splošni ali specializirani kmetijski sindikati združijo v skupine zato, da v določeni regiji in za sektor proizvodov, kot je opredeljen v členu L.551-1, točka 2, ustanovijo kmetijsko-gospodarski odbor.“

Kmetijsko-gospodarski odbori morajo biti kmetijski sindikati, urejeni v knjigi IV zakona o delovnih razmerjih, ali pa združenja, urejena z zakonom z dne 1. julija 1901 [...]

Kmetijsko-gospodarski odbori določijo skupna pravila, ki veljajo za njihove člane.

Kmetijsko-gospodarski odbori sodelujejo pri izvajanju nacionalnih in skupnostnih ekonomskih politik in so lahko zaproseni za mnenje glede smernic politike zadevnega sektorja.“

6 Člen L.552-2 tega zakonika določa:

„Posebne prednosti in koristi priznanih skupin proizvajalcev se lahko kmetijsko-gospodarskim odborom priznajo, če jihodobrijo upravni organi.

Upravni organ lahko odobritev da, odpove ali prekliče po tem, ko pridobi mnenje Conseil supérieur d'orientation de l'économie agricole et alimentaire (visoki svet za usmerjanje in usklajevanje kmetijske in prehranske ekonomike) iz člena 14I zakona z dne 8. avgusta 1962, ki dopolnjuje zakon o kmetijskem usmerjanju v njegovi spremenjeni različici.“

7 Člen L.554-1, prvi odstavek, kmetijskega zakonika določa, da lahko „kmetijsko-gospodarski odbori, ki izkažejo zadostno izkušnost na posameznih področjih, pri pristojnih upravnih organih zaprosijo, da pravila iz člena 15(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1035/72 z dne 18. maja 1972 o skupni ureditvi trga sadja in zelenjave, ki jih sprejmejo njihovi člani, postanejo obvezna za proizvajalce iz njihove regije na enem ali več gospodarskih območjih“.

8 V členu R*552-1 kmetijskega zakonika je pojasnjeno, da „kmetijsko-gospodarski odbor vloži prošnjo za odobritev za regijo ali sektor določenih proizvodov pri ministru za kmetijstvo prek prefekta departmaja, kjer ima odbor sedež“, pri čemer člen R*552-2 določa, da morajo biti tej prošnji priloženi nekateri dokumenti – med drugim „statut odbora“ – ki morajo vsebovati določbo, da „se pravila odbora uporabljajo šele po soglasju ministra za kmetijstvo“, „določbo, ki pojasnjuje naravo in obliko pomoči, ki jo odbor lahko, če je to potrebno, dodeli članom“, in „besedila pravil, ki jih sprejme odbor v skladu z določbami člena L.552-1“. Nazadnje, v členu R.552-4 kmetijskega zakonika je pojasnjeno, da „minister za kmetijstvo po tem, ko pridobi mnenje visokega sveta za usmerjanje in usklajevanje kmetijske in prehranske ekonomike ob uporabi člena L.552-2 odloči o prošnji za odobritev“.

– Delovanje

9 Člen R.552-10, prvi odstavek, kmetijskega zakonika določa, da „lahko odobreni kmetijsko-gospodarski odbor določi nova pravila ali spremeni že potrjena pravila le z izrecnim soglasjem ministra za kmetijstvo, po tem, ko pridobi mnenje visokega sveta za usmerjanje in usklajevanje kmetijske in prehranske ekonomike“.

10 Člen R.552-11 kmetijskega zakonika med drugim določa, da „minister za kmetijstvo imenuje predstavnika za vsak odobreni kmetijsko-gospodarski odbor“, da se mora ta „predstavnik, ki ima pri odboru vlogo tehničnega svetovalca, udeležiti zasedanj upravnega odbora in generalne skupščine oziroma je lahko pod pogoji, ki jih določi minister za kmetijstvo, na teh zasedanjih zastopan“, da „se lahko na kraju samem seznani z vsemi gradivi in dokumenti, ki se nanašajo na dejavnost odbora ali subjektov, ki ga sestavljajo, ali zahteva, da se mu ta gradiva in dokumenti posredujejo“, in da „mora biti redno obveščen o vseh odločitvah upravnega odbora in sklepih generalne skupščine“.

11 Nazadnje, člen R.552-14 kmetijskega zakonika določa:

„Minister za kmetijstvo lahko po tem, ko prejme stališča odbora in mnenje visokega sveta za usmerjanje in usklajevanje kmetijske in prehranske ekonomike, kadarkoli umakne soglasje za pravila, ki so v veljavi in ki jih je prej odobril. Prav tako določi datum učinka umika soglasja. Če odbor kljub temu obdrži ta pravila v veljavi, izgubi status odobrenega odbora [...].“

– Vpisnina in članarine

12 Člen L.553-1 kmetijskega zakonika določa, da „se s sklepom, izdanim po mnenju državnega sveta, subjektom, ki so priznani in odobreni v skladu s pogoji, določenimi v členih L.551-1 in L.552-2, lahko odobri pobiranje vpisnine in članarin, ki se določijo na podlagi vrednosti proizvodov, površine zemlje ali kombinacije teh elementov“.

13 Člen R*553-2 kmetijskega zakonika, ki se nanaša na priznane skupine proizvajalcev, določa tudi, da so zadnje „upravičene pobrati od vseh članov vpisnino, katere znesek se določi enotno za vsakega proizvajalca, in članarine, ki se določijo na podlagi vrednosti prodane proizvodnje, na podlagi katere so bile priznane“, ter da „znesek vpisnin in članarin ne sme preseči najvišjih možnih zneskov, ki jih z odločbo določi minister za kmetijstvo, po tem, ko pridobi mnenje visokega sveta za usmerjanje in usklajevanje kmetijske in prehranske ekonomike“.

14 Člen R*553-5 kmetijskega zakonika, ki se nanaša na vpisnine in članarine priznanih skupin proizvajalcev, določa, da „znesek vpisnin in članarin ter podrobnosti glede njihovega plačila določi redna generalna skupščina“.

15 Člen R*553-6 kmetijskega zakonika prav tako določa, da „odobreni gospodarski odbori lahko pobirajo vpisnino od vseh članov in prispevke od članov, ki so priznani kot kmetijske skupine, v obliki dela članarine, ki jo prejmejo same skupine“, in da „lahko minister za kmetijstvo po tem, ko pridobi mnenje visokega sveta za usmerjanje in usklajevanje kmetijske in prehranske ekonomike, določi najvišji znesek prispevkov, ki ga sme odbor pobrati“.

16 Člen R*553-7, prvi odstavek, kmetijskega zakonika določa, da „kadar odobreni kmetijsko-gospodarski odbor ob uporabi člena L.552-2 uspe razširiti uporabo enega ali več pravil, določenih za proizvajalce in skupine, ki so njegovi člani, na vse proizvajalce na območju njegove pristojnosti, morajo proizvajalci, za katere je to pravilo na podlagi te razširitve postalo zavezujoče, ob pogojih, določenih z odlokom ministra za kmetijstvo, odboru plačati vse ali del članarin, določenih na podlagi uporabe člena R.553-2“.

– Upravni nadzor

17 Člen R*553-10 kmetijskega zakonika določa:

„Nadzor ministra za kmetijstvo nad odobrenimi gospodarskimi odbori in priznanimi skupinami proizvajalcev med drugim zajema:

- računovodstvo in zakonitost transakcij teh subjektov;
- uporabo prejete pomoči, zlasti tiste, ki bi jo lahko dodelila država, javni organi, javni subjekti in javno-zasebna podjetja;
- uporabo pravil, določenih v členih L.551-1 in L.552-1 ter uporabo veljavnih zakonov in predpisov, zlasti na področju preprečevanja goljufij in harmonizacije, s strani skupin proizvajalcev, kmetijsko-gospodarskih odborov ter subjektov in proizvajalcev, ki jim pripadajo.“

- 18 Člen R*553-13 kmetijskega zakonika v zvezi s tem določa, da „imajo uradniki ministrstva za kmetijstvo, ki jim minister za kmetijstvo za to da ustrezno pooblastilo, dostop do služb priznanih skupin proizvajalcev in odobrenih kmetijsko-gospodarskih odborov“ in da „se lahko seznanijo z vsem računovodskim ali administrativnim gradivom, pismi ali dokumenti“. Člen R*553-14 prav tako določa, da „uradniki in uslužbenci ministrstva za kmetijstvo ter med drugim uradniki in uslužbenci službe za preprečevanje goljufij in nadzor nad kakovostjo sodelujejo skupaj z uslužbenci zadevnih subjektov pri nadzoru tega, kako ti subjekti in kmetijski proizvajalci uporabljajo veljavna pravila, ki so jih sprejele skupine in kmetijsko-gospodarski odbori“.
- 19 Nazadnje, v členu R*553-16 kmetijskega zakonika je določeno, da „se nadzor, ki ga je treba izvajati glede uporabe člena R.553-7, ki se nanaša na vpisnino in članarino, izvede pod pogoji, določenimi v členu R.553-14“.

Dejansko stanje

- 20 Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) (nacionalni panožni urad za sadje, zelenjavo in vrtnarstvo) je oseba javnega prava gospodarske in poslovne narave, ki jo nadzoruje francoska država in ki ima med drugim nalogo povečati ekonomsko učinkovitost sektorja sadja in zelenjave.
- 21 Kmetijsko-gospodarski odbori na regionalni ravni združujejo organizacije kmetijskih proizvajalcev, ki so se do leta 1999 imenovali „skupine kmetijskih proizvajalcev“ določenega sektorja, katerih namen je določiti skupna pravila za svoje člane, da se uskladijo pravila proizvodnje, trženja in cen proizvodov ter njihovega dajanja na trg.
- 22 Komisija Evropskih skupnosti je 31. julija 2002 na Francosko republiko naslovila zahtevo za posredovanje podatkov v zvezi z nepriglašeni pomočmi v sektorju sadja in zelenjave, izplačanimi v okviru načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih organizacijam kmetijskih proizvajalcev, in sicer iz operativnega sklada, ki ga upravljajo odobreni kmetijsko-gospodarski odbori ter ki se financira iz Oniflhor in iz prispevkov organizacij proizvajalcev (v nadaljevanju: sektorski prispevki). Namen teh načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih je bil zmanjšanje učinkov začasnih presežkov ponudbe sadja in zelenjave, uravnavanje tržne cene s kolektivnim usklajenim pristopom in financiranje strukturnih ukrepov, s katerimi se omogoči, da se sektorji prilagodijo trgu.
- 23 Komisija in francoski organi so se sestali 21. oktobra 2002 in nato so zadnji 26. decembra 2002 predložili podatke, ki so potrjevali, da so se take pomoči dodeljevale od leta 1992 do leta 2002. Komisija je 16. aprila 2003 zahtevala popoln opis navedenih pomoči. Francoski organi so na to zahtevo odgovorili 22. julija 2003.
- 24 Komisija je z dopisom z dne 20. julija 2005 seznanila Francosko republiko s svojo odločitvijo o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 88(2) ES (v nadaljevanju: odločba o začetku preiskave).
- 25 Odločba o začetku preiskave je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* 22. septembra 2005 (UL C 233, str. 21). Komisija je zainteresirane stranke pozvala, naj podajo pripombe o zadevnih ukrepih, udejanjenih v okviru načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih (v nadaljevanju: sporni ukrepi).
- 26 Komisija je pripombe francoskih organov prejela v dopisu z dne 4. oktobra 2005.
- 27 Prejela je tudi dopis z dne 20. oktobra 2005 zainteresirane tretje osebe Fédération de l'organisation économique fruits et légumes (Fedecom) (združenje gospodarskih odborov za sadje in zelenjavo), v katerem so med drugim opisani sestava, podrobna pravila financiranja in vloga odobrenih kmetijsko-gospodarskih odborov pri dodeljevanju zadevnih pomoči ter ki je bil francoskim organom

posredovan 1. decembra 2005. Zadnjenavedeni v dopisu z dne 28. decembra 2005 teh informacij niso izpodbijali in so v njem privolili, da se njihova dopisa z dne 26. decembra 2002 in 22. julija 2003 posredujeta združenju Fedecom, in popravili znesek pomoči, izplačanih leta 2002.

- 28 Komisija je na koncu tega formalnega postopka preiskave izdala Odločbo C(2009) 203 final z dne 28. januarja 2009 o „načrtih ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih“ v sektorju sadja in zelenjave, ki jih je izvedla Francija (UL L 127, str. 11, v nadaljevanju: izpodbijana odločba).
- 29 Komisija je v izpodbijani odločbi ugotovila, da so bile pomoči, dodeljene v okviru načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih in izplačane organizacijam kmetijskih proizvajalcev, državne pomoči ter da so bile nezakonite in nezdružljive s skupnim trgom. Zato je Francoski republiki naložila, da jih mora skupaj z obrestmi izterjati od prejemnikov.

Postopek in predlogi strank

- 30 Francoska republika je 8. aprila 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 31 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Splošno sodišče (šesti senat) odločilo, da začne ustni postopek.
- 32 Stranki sta podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi 23. aprila 2012.
- 33 Francoska republika Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razglasi izpodbijano odločbo za nično v delu, v katerem se nanaša na del spornih ukrepov, financiran iz sektorskih prispevkov;
 - podredno, razglasi izpodbijano odločbo za nično v celoti;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 34 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- predlog Francoske republike zavrne;
 - Francoski republiki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 35 Francoska republika v podporo tožbi za razglasitev ničnosti navaja dva tožbena razloga, ki se nanašata na kršitev obveznosti obrazložitve in napačno uporabo prava, ker je Komisija ukrepe, financirane iz prostovoljnih prispevkov v zadevnem sektorju, štela za državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.

Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

- 36 Francoska republika trdi, da izpodbijana odločba ni ustrezno obrazložena v delu, v katerem se nanaša na sporne ukrepe, financirane iz sektorskih prispevkov, saj mora Komisija navesti jasno razlogovanje, kadar se, tako kot v obravnavanem primeru, odločba ne umešča v okviru ustaljene prakse odločanja. Komisija naj med drugim ne bi upravičila razširitve opredelitve pomoči na ukrepe, ki se financirajo iz prostovoljnih prispevkov.

- 37 V skladu z ustaljeno sodno prakso je obseg obveznosti obrazložitve odvisen od narave zadevnega akta in okoliščin, v katerih je bil ta sprejet. Obrazložitev mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt sprejela, tako da se sodišču Unije omogoči izvajanje nadzora zakonitosti in da se zainteresirane osebe lahko seznani z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, zato da lahko zaščitijo svoje pravice in preverijo, ali je odločba utemeljena ali ne. Ni treba, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker se vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz člena 253 ES, ne presoja le glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodba Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 63, in sodba Splošnega sodišča z dne 30. novembra 2011 v zadevi Sniace proti Komisiji, T-238/09, neobjavljena v ZOdl., točka 37).
- 38 Komisija zlasti ni dolžna zavzeti stališča do vseh trditev, ki so jih pred njo navajale zadevne osebe. Zadošča, da navede dejstva in pravne preudarke, ki so bistvenega pomena za sistematično odločbo (sodba Sodišča z dne 1. julija 2008 v združenih zadevah Chronopost in La Poste proti UFEX in drugim, C-341/06 P in C-342/06 P, ZOdl., str. I-4777, točka 96, in sodba Splošnega sodišča z dne 3. marca 2010 v združenih zadevah Freistaat Sachsen in drugi proti Komisiji, T-102/07 in T-120/07, ZOdl., str. II-585, točka 180).
- 39 Nazadnje je iz sodne prakse razvidno, da je mogoče odločbo Komisije, ki se umešča v ustaljeno prakso odločanja, obrazložiti na kratko, med drugim s sklicevanjem na to prakso, ko pa gre odločba občutno dlje od prejšnjih odločb, mora Komisija jasno navesti svoje razlogovanje (sodbe Sodišča z dne 26. novembra 1975 v zadevi Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique in drugi proti Komisiji, 73/74, Recueil, str. 1491, točka 31; z dne 11. decembra 2008 v zadevi Komisija proti Département du Loiret, C-295/07 P, ZOdl., str. I-9363, točka 44, in z dne 29. septembra 2011 v zadevi Elf Aquitaine proti Komisiji, C-521/09 P, ZOdl., str. I-8947, točka 155).
- 40 Tožbeni razlog, ki se nanaša na nezadostno obrazložitev izpodbijane odločbe, je treba obravnavati ob upoštevanju teh načel.
- 41 V obravnavanem primeru je iz izpodbijane odločbe razvidno, da je Komisija prvič obravnavala vprašanje, ali so lahko ukrepi, ki se hkrati financirajo iz prispevkov države in prostovoljnih prispevkov gospodarskih subjektov iz sektorja, državne pomoči v smislu določb člena 87(1) ES. Zato je Komisija morala na vprašanja, ki jih je v upravnem postopku postavila Francoska republika in ki so se nanašala na opredelitev sektorskih prispevkov kot državnih sredstev, odgovoriti podrobno.
- 42 Komisija je v točkah od 24 do 28 obrazložitve izpodbijane odločbe najprej podrobno obravnavala mehanizem financiranja spornih ukrepov. Tako je ugotovila, da so bili ti ukrepi financirani iz sklada, ki so ga upravljali odobreni kmetijsko-gospodarski odbori in ki je sredstva pridobival na podlagi istih načel, kot so načela, ki se uporabljajo za pomoči Skupnosti, iz člena 15 Uredbe Sveta (ES) št. 2200/96 z dne 28. oktobra 1996 o skupni ureditvi trga za sadje in zelenjavo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 20, str. 55), torej tako z javno pomočjo kot tudi s finančnimi prispevki proizvajalcev, določenimi na podlagi količin ali vrednosti prodanega sadja in zelenjave, ki predstavljajo med 30 in 50 % celotne vrednosti tega sklada. Vendar je bila članarina, ki so jo plačevale organizacije proizvajalcev, zgolj prostovoljna in je upravni organi niso določili kot obvezno. Posledica neplačila članarine je bila, da zadevne organizacije proizvajalcev niso bile upravičene do javne pomoči.
- 43 Poleg tega je iz točke 40 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je Francoska republika v dopisu z dne 4. oktobra 2005, v katerem je predložila pripombe o odločbi o začetku formalnega postopka preiskave, navedla, da prispevkov, ki so jih plačali gospodarski subjekti za financiranja načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, ni bilo mogoče izenačiti z državnimi sredstvi, ker so bili plačani prostovoljno, ker jih javni organi niso zavezujoče razširili na vse zadevne organizacije proizvajalcev in ker so lahko odobreni kmetijsko-gospodarski odbori z njimi prosto razpolagali.

- 44 Komisija je v točkah od 43 do 62 izpodbijane odločbe obravnavala vprašanje, ali je bilo mogoče sporne ukrepe opredeliti kot državne pomoči v smislu določb člena 87(1) ES. Tako je v točkah od 52 do 56 obrazložitve izpodbijane odločbe navedla, da se mora v skladu s sodno prakso Sodišča (sodbi Sodišča z dne 22. marca 1977 v zadevi Steinike & Weinlig, 78/76, Recueil, str. 595, in z dne 11. novembra 1987 v zadevi Francija proti Komisiji, 259/85, Recueil, str. 4393, točka 23) osredotočiti na podrobna pravila in učinke sheme pomoči, da bi ugotovila, ali gre za pomoč v smislu člena 87(1) ES, in da obvezna ali prostovoljna narava zadevnih prispevkov nima nobene vloge pri uporabi tega načela. V točkah od 57 od 61 obrazložitve izpodbijane odločbe je obravnavala tudi sodno prakso v zvezi s pojmom državnih sredstev (sodba Sodišča z dne 15. julija 2004 v zadevi Pearle in drugi, C-345/02, ZOdl., str. I-7139, in sodba Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2007 v zadevi Salvat père & fils in drugi proti Komisiji, T-136/05, ZOdl., str. II-4063) in ugotovila, da ta ne vzbuja dvoma o zadevnem načelu. Nazadnje je v točki 61 obrazložitve izpodbijane odločbe poudarila, da je v obravnavanem primeru, čeprav so bili prispevki prostovoljni, obstajala močna javna spodbuda za pristop k temu mehanizmu. V točki 62 obrazložitve izpodbijane odločbe je tako ugotovila, da so sporni ukrepi državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.
- 45 Zgolj okoliščina, da se sodna praksa, na katero se je sklicevala Komisija v izpodbijani odločbi, nanaša le na obvezne članarine, ne zadošča za ugotovitev, da je bila obrazložitev te odločbe nezadostna. Najprej je treba opozoriti, da sodišče Unije ni nikoli obravnavalo vprašanja, ali so lahko ukrepi, ki se hkrati financirajo iz prispevkov države in prostovoljnih prispevkov gospodarskih subjektov iz sektorja, državne pomoči v smislu določb člena 87(1) ES. Komisija je poleg tega v izpodbijani odločbi poudarila, da je menila, da se sodna praksa, ki se nanaša na obvezne članarine, uporablja za zadevne sporne ukrepe, ker je bila prostovoljna narava prispevkov v obravnavanem primeru le formalna, saj so bili proizvajalci močno spodbujani k sodelovanju v zadevnem mehanizmu. Poleg tega to, da je Komisija navedeno ugotovitev poudarila v točki 61 obrazložitve izpodbijane odločbe, in ne za točko 55, ne more – v nasprotju s tem, kar trdi Francoska republika – ogroziti jasnosti razlogovanja Komisije.
- 46 V izpodbijani odločbi je zato dovolj jasno, izrecno in nedvoumno navedeno razlogovanje Komisije glede ugotovitve, ali so lahko ukrepi, ki se hkrati financirajo iz prispevkov države in prostovoljnih prispevkov gospodarskih subjektov iz sektorja, državne pomoči v smislu določb člena 87(1) ES, tako da je Splošnemu sodišču omogočeno izvajanje nadzora zakonitosti in da se zainteresirane osebe lahko seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, zato da lahko zaščitijo svoje pravice in preverijo, ali je odločba utemeljena ali ne.
- 47 Iz navedenega je razvidno, da je treba prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na nezadostnost obrazložitve izpodbijane odločbe, zavrnil.

Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba prava, ker je Komisija prostovoljne prispevke v zadevnem sektorju štela za državne pomoči v smislu člena 87(1) ES

- 48 Francoska republika meni, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je ukrepe, financirane iz prostovoljnih prispevkov v zadevnem sektorju, štela za državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.

Dopustnost trditev, ki se nanašajo na dejansko stanje in ki niso bile izpodbijane v fazi upravnega postopka

- 49 Komisija najprej trdi, da Francoska republika pred Splošnim sodiščem ne more izpodbijati ugotovitev, ki jih je združenje Fedecom navedlo v stališčih z dne 20. oktobra 2005 glede vlog gospodarskih subjektov in Oniflhor pri določitvi zneska stanovskega deleža in spornih ukrepov ter pri izvajanju teh ukrepov.

- 50 Prvič, meni, da bi morala Francoska republika ta tožbeni razlog, ki se nanaša na napačno ugotovitev dejanskega stanja, torej na očitno napako pri presoji, uveljavljati ločeno od tožbenega razloga, ki se nanaša na napačno uporabo prava. Vendar je iz dopisov Francoske republike razvidno, da je ta nameravala te elemente uveljavljati kot argumente v podporo tožbenemu razlogu, ki se nanaša na to, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je ukrepe, financirane s prostovoljnimi prispevki v zadevnem sektorju, štela za državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.
- 51 Drugič, Komisija meni, da so te trditve nedopustne, ker Francoska republika ni nasprotovala ugotovitvam, ki jih je združenje Fedecom navedlo v pripombah z dne 20. oktobra 2005 med formalnim postopkom preiskave.
- 52 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da ima država članica, ki dodeli ali želi dodeliti pomoči z odstopanjem od pravil Pogodbe, obveznost sodelovanja s Komisijo v okviru postopka, v katerem sodeluje in v skladu s katerim je med drugim dolžna posredovati vse podatke, na podlagi katerih bo lahko ta institucija preverila, ali so izpolnjeni vsi pogoji za uporabo zaprosene izjeme (sodba Sodišča z dne 28. aprila 1993 v zadevi Italija proti Komisiji, C-364/90, Recueil, str. I-2097, točka 20, ter sodbi Splošnega sodišča z dne 15. decembra 1999 v združenih zadevah Freistaat Sachsen in drugi proti Komisiji, T-132/96 in T-143/96, Recueil, str. II-3663, točka 140, in z dne 11. februarja 2009 v zadevi Iride in Iride Energia proti Komisiji, T-25/07, ZOdl., str. II-245, točka 100). Zakonitost odločbe na področju državnih pomoči je torej treba presoditi glede na podatke, ki jih je Komisija imela na voljo, ko je odločbo izdala (sodba Sodišča z dne 11. septembra 2003 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-197/99 P, Recueil, str. I-8461, točka 86; glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 10. julija 1986 v zadevi Belgija proti Komisiji, 234/84, Recueil, str. 2263, točka 16). Iz tega je razvidno, da je treba, ker pojem državna pomoč ustreza objektivnemu stanju, ki se presoja na dan, ko Komisija sprejme odločbo, pri tem sodnem nadzoru upoštevati presojo, ki se opravi ta dan (zgoraj navedena sodba Chronopost in La Poste proti UFEX in drugim, točka 144). Tako se lahko Komisija, kadar nima nasprotujočih si podatkov udeleženih strank, opre na dejstva, čeprav napačna, ki jih ima na voljo ob sprejetju končne odločbe, če je bilo upoštevno dejansko stanje predmet odredbe o predložitvi potrebnih podatkov, ki jo je Komisija naslovila na državo članico (sodba Splošnega sodišča z dne 19. oktobra 2005 v zadevi Freistaat Thüringen proti Komisiji, T-318/00, ZOdl., str. II-4179, točka 88).
- 53 Enako je razvidno iz določb člena 13(1) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339), v skladu s katerim Komisija po koncu formalnega postopka preiskave v zvezi z nezakonito pomočjo sprejme odločbo na podlagi razpoložljivih informacij, med drugim tistih, ki jih predloži država članica v odgovoru na poziv Komisije, naj predloži informacije.
- 54 V obravnavanem primeru je iz izpodbijane odločbe razvidno, da je združenje Fedecom kot zainteresirana tretja oseba 20. oktobra 2005 predstavilo svoje pripombe, v katerih je med drugim opisalo sestavo, podrobna pravila financiranja in vlogo odobrenih kmetijsko-gospodarskih odborov pri dodeljevanju zadevnih pomoči, ter da so bile te pripombe posredovane francoskim organom 1. decembra 2005, pri čemer jim je bil določen enomesečni rok za predložitev pripomb. Zadnjenavedeni v dopisu z dne 28. decembra 2005 teh informacij niso izpodbijali in so v njem privolili, da se njihova dopisa z dne 26. decembra 2002 in 22. julija 2003 posredujeta združenju Fedecom, ter popravili znesek pomoči, izplačanih leta 2002.
- 55 Iz načel, navedenih v točkah 52 in 53 zgoraj, je razvidno, da Francoska republika ne more v sodnem postopku prvič izpodbijati vsebine pripomb glede dejstev, ki jih je zainteresirana tretja oseba predložila v upravnem postopku, če so bile Francoski republiki te pripombe posredovane. Zgolj okoliščina, da se na ta dejstva ni odzvala, ker se je strinjala s končnimi ugotovitvami združenja Fedecom, ne more zadoščati za to, da se obide načelo učinkovitosti upravnega postopka.

56 Zato je treba trditve, s katerimi Francoska republika izpodbija ugotovitve, ki jih je združenje Fedecom navedlo v pripombah z dne 20. oktobra 2005, in sicer glede vlog gospodarskih subjektov in Oniflhlor pri določitvi zneska stanovskega deleža in spornih ukrepov ter pri izvajanju teh ukrepov, zavrniti kot nedopustne.

Splošna načela, ki se nanašajo na pojem državnih sredstev

57 Opozoriti je treba, da člen 87(1) ES določa, da je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.

58 Da bi bilo ugodnosti mogoče opredeliti kot pomoč v smislu člena 87(1) ES, morajo biti, prvič, dodeljene neposredno ali posredno iz državnih sredstev in, drugič, pripisane državi (sodbe Sodišča z dne 21. marca 1991 v zadevi Italija proti Komisiji, C-303/88, Recueil, str. I-1433, točka 11; z dne 16. maja 2002 v zadevi Francija proti Komisiji, C-482/99, Recueil, str. I-4397, točka 24, in z dne 20. novembra 2003 v zadevi GEMO, C-126/01, Recueil, str. I-13769, točka 24).

59 Iz besedila člena 87(1) ES je razvidno tudi, da se za pomoči v smislu tega člena štejejo samo ugodnosti, ki se dodelijo neposredno ali posredno iz državnih sredstev. Razlikovanje med pojmom „pomoč, ki jo dodeli država“ in pomoči „iz državnih sredstev“ namreč ne pomeni, da so vse prednosti, ki jih dodeli država, pomoč, ne glede na to, ali se financirajo iz državnih sredstev ali ne, ampak je namen tega razlikovanja le, da se v pojem pomoči vključijo prednosti, ki jih država dodeli neposredno, in prednosti, ki se dodelijo prek javnega ali zasebnega organa, ki ga imenuje ali ustanovi ta država (sodba Sodišča z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra, C-379/98, Recueil, str. I-2099, točka 58).

60 Spomniti je treba tudi, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da člen 87(1) ES zajema vsa denarna sredstva, ki jih lahko javni organi dejansko uporabijo za podporo gospodarskih subjektov, pri čemer ni pomembno, ali ta sredstva trajno spadajo v premoženje navedenih javnih organov. Torej, tudi če zneski, povezani s spornim ukrepom, niso v trajni lasti javnih organov, že dejstvo, da so pod stalnim javnim nadzorom in torej na razpolago pristojnim nacionalnim organom, zadostuje, da se štejejo za državna sredstva (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 16. maja 2000 v zadevi Francija proti Ladbroke Racing in Komisiji, C-83/98 P, Recueil, str. I-3271, točka 50, in zgoraj navedeno sodbo Francija proti Komisiji z dne 16. maja 2002, točka 37). Tudi prvotno zasebna narava sredstev ne preprečuje, da se ta sredstva štejejo za državna sredstva v smislu člena 87(1) ES (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 1996 v zadevi Air France proti Komisiji, T-358/94, Recueil, str. II-2109, točke od 63 do 65).

61 V skladu s sodno prakso zgolj to, da je sistem subvencij za nekatere gospodarske subjekte določenega sektorja v celoti ali deloma financiran iz prispevkov, ki jih zadevnim gospodarskim subjektom naloži javni organ, ne omogoča ugotovitve, da ta sistem ni pomoč, ki jo dodeli država v smislu člena 87(1) ES (zgoraj navedeni sodbi Sodišča Steinike & Weinlig, točka 22, in Francija proti Komisiji z dne 11. novembra 1987, točka 23; glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 2. julija 1974 v zadevi Italija proti Komisiji, 173/73, Recueil, str. 709, točki 27 in 35).

62 Po drugi strani pa je Sodišče zavrnilo, da se za državna sredstva štejejo skladi, katerih sredstva zberejo javni organi prek prispevkov izključno gospodarskih subjektov, ki so prejemniki zadevnega ukrepa, vendar nikoli niso bili na voljo nacionalnim organom, in ki so bili namenjeni za financiranje ukrepov, ki so jih določili gospodarski subjekti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Pearle in drugi, točke od 36 do 39).

- 63 Upoštevno merilo za ugotavljanje, ali so sredstva javna, je torej, ne glede na njihov prvotni izvor, pomembnost vloge javnih organov pri določanju zadevnih ukrepov in podrobnih pravil njihovega financiranja.
- 64 Zgolj zaradi okoliščine, da so prispevki zadevnih gospodarskih subjektov, namenjeni delnemu financiranju zadevnih ukrepov, le prostovoljni, in ne obvezni, to načelo ne more biti vprašljivo. Vloga javnih organov v zvezi s temi prispevki je lahko pomembna tudi, če ti prispevki niso obvezni.
- 65 Iz navedenega je razvidno, da je treba za ugotovitev, ali je Komisija napačno uporabila pravo, ker je sporne ukrepe štela za državne pomoči v smislu člena 87(1) ES, preučiti vlogo javnih organov pri določitvi teh ukrepov in podrobnih pravil njihovega financiranja.
- 66 Splošno sodišče mora presojo vloge javnih organov pri določitvi spornih ukrepov opraviti celovito, ne glede na način financiranja, ker so javni in zasebni prispevki združeni v operativnem skladu.

Obravnava podrobnih pravil sistema načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih

- 67 Najprej je treba obravnavati podrobna pravila sistema spornih ukrepov in med drugim določitev zneska javnih in zasebnih prispevkov za financiranje teh ukrepov ter določitev njihovih pogojev uporabe.
- 68 Prvič, glede določitve zneska javnih in zasebnih prispevkov za financiranje spornih ukrepov izhaja iz spisa in zlasti dopisa združenja Fedecom z dne 20. oktobra 2005, da je Oniflhor, oseba javnega prava gospodarske in poslovne narave, ki jo nadzoruje država, enostransko določil zneske, dodeljene za načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, in znesek prispevkov, ki jih morajo odobreni kmetijsko-gospodarski odbori plačati za načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih. Te prispevke je torej določil Oniflhor na podlagi odstotka količine ali vrednosti sadja in zelenjave, ki so jo proizvajalci prejemniki pomoči dejansko prodali, pobrali pa so jih odobreni kmetijsko-gospodarski odbori pri nacionalnih sekcijah za vsak proizvod in jih nato nakazali Oniflhor. Ta je ta nakazila dopolnil z javno pomočjo, ki predstavlja od 50 do 70 % skupne pomoči. Če proizvajalci niso plačali sektorskih prispevkov, jim pomoči, ki jih je odobril Oniflhor, niso bile izplačane, ampak so ostale blokirane pri odobrenih kmetijsko-gospodarskih odbori, ki so jih morali vrniti Oniflhor.
- 69 Te članarine v nasprotju z drugimi članarinami, ki jih pobirajo odobreni kmetijsko-gospodarski odbori, niso bile obvezne, kar potrjuje okoliščina, da jih nekatere organizacije proizvajalcev niso plačale. Te članarine torej niso bile urejene z določbami kmetijskega zakonika, ki se nanašajo na obvezne članarine.
- 70 Iz členov R*553-2 in R*553-6 kmetijskega zakonika je namreč razvidno, da se ta člena nanašata le na vpisnine in članarine, ki jih morajo proizvajalci obvezno plačati priznanim skupinam proizvajalcem in odobrenim kmetijsko-gospodarskim odborom. Francoska republika se torej ne more sklicevati na pravila, ki se nanašajo na določitev teh vpisnin in članarin s strani priznanih skupin proizvajalcev, kot so določena v členu R*553-5 kmetijskega zakonika.
- 71 Tudi člen R*553-7 kmetijskega zakonika, ki določa, da morajo – kadar uspe odobreni kmetijsko-gospodarski odbor razširiti uporabo pravila, določenega za proizvajalce in skupine, ki so njegovi člani, na vse proizvajalce na območju v njegovi prisojnosti – navedeni proizvajalci, za katere je to pravilo postalo zavezujoče, na podlagi uredbe ministrstva odboru plačati vse ali del članarin, določenih na podlagi vrednosti prodanega blaga, se ni uporabljal za članarine, namenjene financiranju načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih. V zvezi s tem je treba spomniti, da so v skladu s sodno prakso vse obveznosti, ki nevčlanjenim proizvajalcem nalagajo, da sodelujejo pri financiranju skladov, ki jih ustanovijo organizacije proizvajalcev, nezakonite, če so namenjene financiranju dejavnosti, ki so v nasprotju s pravom Skupnosti (sodba Sodišča z dne 25. novembra 1986 v zadevi Cerafel, 218/85, Recueil, str. 3513, točka 22).

- 72 Francoska republika se tudi ne more sklicevati na določbe člena 15 Uredbe št. 2200/96 o skupni ureditvi trga za sadje in zelenjavo. Čeprav je bilo namreč operativnim programom, ki so se izvajali v okviru te določbe, in načrtom ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih skupno le dejstvo, da jih skupaj financirajo javni organi in proizvajalci, ki so člani, s prispevki, ki se določijo na podlagi količine in vrednosti prodanega sadja in zelenjave, je treba ugotoviti, da se te določbe niso uporabljale za sporne ukrepe, ampak le za ukrepe, sprejete v okviru skupne ureditve trga za sadje in zelenjavo.
- 73 Nazadnje, Francoska republika v nobenem primeru ni predložila nobenega drugega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti, da so proizvajalci sami določili znesek prispevka, ki so ga plačali.
- 74 Iz prej navedenega je razvidno, da je znesek članarine, ki so jo plačevali odobreni kmetijsko-gospodarski odbori, in skupne zneske prispevkov za načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih enostransko določil Oniflhor.
- 75 Drugič, glede opredelitve vsebine spornih ukrepov in podrobnih pravil za njihovo izvajanje je iz spisa in zlasti informacij, ki jih je 20. oktobra 2005 posredovalo združenje Fedecom, razvidno, da je sporne ukrepe določil Oniflhor z odločbo, potrjeno s pečatom direktorja Oniflhor in državnega nadzornika, in da odobreni kmetijsko-gospodarski odbori pri opredelitvi spornih ukrepov niso sodelovali ter da pri uporabi teh ukrepov niso imeli polja proste presoje.
- 76 Vendar Francoska republika meni, da je bil namen odločb Oniflhor le navedba deležev, za katere so se gospodarski subjekti in javni organi zavezali, da jih bodo plačali.
- 77 Trdi tudi, da so sporne ukrepe opredelili in izvajali gospodarski subjekti sami in da je Oniflhor sodeloval le pri izvajanju odločitev, ki so jih sprejeli ti gospodarski subjekti, in financiranju ukrepov. Svoje trditve opira na dva dokumenta, ki ju prvič navaja v fazi replike in s katerima skuša dokazati, da imajo kmetijsko-gospodarski odbori, kar zadeva načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, vlogo pobudnika. Vendar je iz točke 55 zgoraj razvidno, da Francoska republika ne more v sodnem postopku prvič izpodbijati resničnosti pripomb, ki jih je zainteresirana tretja oseba predstavila med upravnim postopkom, če Francoska republika takrat kljub temu, da so ji bile te pripombe posredovane, ni izpodbijala njihove vsebine.
- 78 Vsekakor je treba poudariti, da je na podlagi teh dopisov, ki sta ju nacionalni sekciji za proizvode dveh odobrenih kmetijsko-gospodarskih odborov leta 2001 naslovili na Oniflhor, mogoče ugotoviti le, da so v obdobju kršitve odobreni kmetijsko-gospodarski odbori Oniflhor dvakrat predložili predloge za sprejetje ukrepov v okviru načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih. Vendar na podlagi teh dveh dopisov ni mogoče izpodbiti podatkov, ki jih je 20. oktobra 2005 predložilo združenje Fedecom, v skladu s katerimi odobreni kmetijsko-gospodarski odbori niso bili pristojni za določitev ukrepov, sprejetih v okviru načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, kar je bila naloga v izključni pristojnosti Oniflhor.
- 79 Poudariti je treba tudi, da je Francoska republika v svojih pisanjih priznala, da so morali odobreni kmetijsko-gospodarski odbori uporabiti ukrepe, ki so bili določeni v okviru načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, kot jih je z odločbo določil direktor Oniflhor. To, da naj bi bila ta okoliščina pojasnjena z udeležbo Oniflhor pri financiranju navedenih ukrepov, ne vpliva na presojo stopnje nadzora javnega organa nad izvajanjem teh ukrepov.
- 80 Francoska republika nazadnje navaja, da Oniflhor v nasprotju z okoliščinami iz zadeve, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Air France proti Komisiji (točka 65), ni mogel prosto razpolagati s sredstvi, ki so jih vplačali gospodarski subjekti, ker so navedena sredstva upravljali odobreni kmetijsko-gospodarski odbori. Vendar je iz sodne prakse Sodišča, navedene v točki 60 zgoraj, razvidno, da tudi če zneski niso v trajni lasti javnih organov, že dejstvo, da so pod stalnim javnim nadzorom in torej na razpolago pristojnim nacionalnim organom, zadostuje za to, da se štejejo za državna sredstva.

- 81 V obravnavanem primeru je država lahko z izvajanjem prevladujočega vpliva na določitev spornih ukrepov in njihovo izvajanje usmerjala porabo sredstev, namenjenih odobrenim kmetijsko-gospodarski odborom, in tako po potrebi financirala posebne prednosti v korist nekaterih proizvajalcev.
- 82 Dokazano je namreč bilo, da odobreni kmetijsko-gospodarski odbori niso imeli polja proste presoje pri uporabi ukrepov, ki jih je določil Onifflhor.
- 83 Poleg tega iz več določb kmetijskega zakonika izhaja, da imajo javni organi širok in trajen nadzor nad zadevnimi zneski. V skladu s členom R*553-10 kmetijskega zakonika namreč nadzor ministra za kmetijstvo nad odobrenimi ekonomskimi odbori med drugim zajema računovodstvo in zakonitost transakcij teh subjektov ter uporabo prejetih javnih pomoči. Člen R*553-13 kmetijskega zakonika za to določa, da imajo pooblašeni uradniki ministrstva za kmetijstvo dostop do vseh služb odobrenih kmetijsko-gospodarskih odborov ter da se lahko seznanijo z vsem računovodskim ali administrativnim gradivom, pismi in dokumenti.
- 84 Nazadnje je treba poudariti dominantno vlogo države v odobrenih kmetijsko-gospodarski odborih, v katerih jo zastopa prefekt regije. Iz določb kmetijskega zakonika je namreč razvidno, da mora prošnja za odobritev vsakega kmetijsko-gospodarskega odbora, ki se na podlagi člena R*552-1 navedenega zakonika naslovi na ministra za kmetijstvo in katere namen je koriščenje javnih pomoči, na podlagi člena R*552-2 tega zakonika vsebovati nekatere elemente, med drugim „statut odbora“, ki mora vsebovati določbo, da „se pravila odbora uporabljajo šele po soglasju ministra za kmetijstvo“, „izjavo, ki pojasnjuje naravo in obliko pomoči, ki jo odbor lahko, če je to potrebno, dodeli članom“, in „besedila pravil, ki jih sprejme odbor v skladu z določbami člena L.552-1“. Člen R.552-10 kmetijskega zakonika določa, da lahko odobreni kmetijsko-gospodarski odbor določi nova pravila ali spremeni že potrjena pravila le z izrecnim soglasjem ministra za kmetijstvo. Člen R.552-11 kmetijskega zakonika poleg tega določa, da minister za kmetijstvo za vsak odobreni kmetijsko-gospodarski odbor imenuje predstavnika, ki ima pri odboru vlogo tehničnega svetovalca, se udeležuje zasedanj upravnega odbora in generalne skupščine ali ga na teh zasedanjih zastopa zastopnik, ki se lahko na kraju samem seznani z vsemi gradivi in dokumenti, ki se nanašajo na dejavnost odbora ali subjektov, ki ga sestavljajo, ali zahteva, da se mu ta gradiva in dokumenti posredujejo, ter ki mora biti redno obveščen o vseh odločitvah upravnega odbora in sklepih generalne skupščine. Tudi člen 1 Arrêté du ministre de l'Agriculture du 30 octobre 2000 relatif aux modalités de la représentation de l'État auprès des comités économiques agricoles dans le secteur des fruits et légumes (uredba ministra za kmetijstvo z dne 30. oktobra 2000 o podrobnih pravilih zastopanja države pri kmetijsko-gospodarskih odborih v sektorju sadja in zelenjave) (JORF z dne 15. novembra 2000, str. 18079) določa, da prefekt regije ali njegov zastopnik sodeluje na vseh zasedanjih, na katerih poslovodni organi odobrenih kmetijsko-gospodarskih odborov sprejemajo odločitve, in da se nanj v tem okviru naslovijo vsi sklepi in ustni postopki. Člen 2 te uredbe pooblašča zastopnika države – ki mu je za to, če je to potrebno, zagotovljena pomoč Onifflhor – da preveri, ali se naloge, zaupane tem odborom, izvajajo v skladu s smernicami, določenimi v besedilih zakonov in predpisov, ta zastopnik pa mora zato pred izvajanjem teh nalog odobriti sklepe poslovodnih organov odborov, torej generalne skupščine ali upravnega odbora, in sklenjene dogovore, kadar je namen sklepov določiti obveznost za člane odbora ali kadar sklepi določajo podrobna pravila uporabe javnih nacionalnih sredstev na področju delovanja ali vlaganja v sektorju proizvodnje ali sredstev Skupnosti. Zadevni sklepi so izvršljivi le, če imajo to odobritev.
- 85 Francoska republika je priznala to pomembno vlogo države v delovanju odobrenih kmetijsko-gospodarskih odborov. To, da naj bi bila ta vloga upravičena zaradi možnosti, da navedeni odbori dosežejo, da njihova pravila postanejo zavezujoča za vse proizvajalce iz zadevne regije, ne vpliva na presojo prisotnosti države v teh odborih.

- 86 Francoska republika trdi tudi, da čeprav se zastopnik prefekta regije udeleži zasedanj poslovnih organov kmetijsko-gospodarskega odbora, pa ne sodeluje pri pripravi sklepov, ki jih sprejmejo navedeni organi. Vendar je iz navedenih določb člena 2 uredbe ministra za kmetijstvo z dne 30. oktobra 2000 razvidno, da so bili sklepi poslovnih organov odborov in dogovori o podrobnih pravilih uporabe javnih sredstev izvršljivi le, če jih je odobril prefekt regije ali njegov zastopnik.
- 87 Iz navedenega je razvidno, da je Oniflhor enostransko določil ukrepe, ki se financirajo iz načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, in podrobna pravila njihovega izvajanja ter da čeprav so bili odobreni kmetijsko-gospodarski odbori zadolženi za upravljanje operativnih skladov, namenjenih za financiranje teh ukrepov, niso imeli pri njihovi uporabi nobenega polja proste uporabe.
- 88 Na koncu je treba ugotoviti, da je bil za opredelitev spornih ukrepov in podrobnih pravil njihovega financiranja pristojen Oniflhor, oseba javnega prava gospodarske in poslovne narave, ki jo nadzoruje država. Upravičenci ukrepov pa so imeli s tem, da so sprejeli ali zavrnili vplačilo sektorskih prispevkov, ki jih je določil Oniflhor, zgolj možnost sodelovanja v sistemu, ki ga je določil Oniflhor. Zato je treba ugotoviti, da so bili sporni ukrepi državne pomoči v smislu člena 87(1) ES.
- 89 Zato je treba drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na napačno uporabo prava v zvezi s pojmom državnih sredstev, in torej tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 90 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.
- 91 Ker Francoska republika s predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.**

Kanninen

Wahl

Soldevila Frago

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 27. septembra 2012.

Podpisi